

[Duetoft]

andet ved at sige, at jeg mener, vi skal bruge vores miljømæssige ressourcer i højere grad i udlandet end her. Jeg mener faktisk, at man må tage eksemplets magt – ministeren sagde, vi skulle gå i spidsen, og det har vi i meget høj grad gjort – som udgangspunkt. Hvis vi ikke havde gjort noget i dette land, skulle jeg være den første til at sige, at vi skulle. Ministeren må ikke opfatte det, som om det ikke er noget, vi skal gøre selv. Jeg mener bare, at det niveau, vi er nået til hos os, gør, at de marginale ændringer, vi kan foretage, er forholdsvis alt for dyre i forhold til den effekt, det vil få ved at gøre det andre steder; det var sådan, ministeren skulle opfatte det.

Så skal jeg da love for, at fru Margrete Auken har levet op til sin kronik i dag, for fru Margrete Auken ville gerne have samtale, og selv om vi er meget uenige, er der da ét punkt, hvor fru Margrete Auken altså gerne vil samtale. Det er første gang, jeg i lange tider har hørt fru Margrete Auken sige, at hun gerne vil diskutere atomkraft. Derfor vil jeg da foreslå, at fru Margrete Auken og jeg eller SF og CD i fællesskab stiller en forespørgsel om atomkraften, for så kunne vores to partier dog tvinge den diskussion frem. Det vil jeg hilse med glæde. Jeg er sikker på, at erfaringerne fra Sverige godt kunne bruges i en debat i Folketinget, så jeg synes, at vi skulle gøre det, fru Margrete Auken, men det kan vi jo overveje.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Det skal blive nogle relativt få afsluttende bemærkninger. Jeg synes, fru Hanne Severinsen, hr. Glønborg og hr. Duetoft er inde på nogle spændende eksempler, som vi er nødt til at diskutere: Hvilken pris er vi villige til at betale? Jeg tror i og for sig, at det er den diskussion, som jeg efterlyste hos fru Margrete Auken, eller rettere, det er de synspunkter, jeg synes vi er nødt til at have med. Med andre ord: Vil vi acceptere, at CO₂-parameteren er den eneste styrende parameter, hvorefter vi indretter alt andet, eller vil vi have andre værdinormer ind i billedet? Det er sådan set det, der er vigtigt at få diskuteret, og også, hvor meget vi skal have ind. Det er også det, der gør, at det er en utrolig . . .

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Må jeg bede om, at der ikke tales så meget! Der er for megen samtale endnu!

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Det er den type af eksempler, vi er nødt til at regne igennem, og det er derfor, at jeg ikke synes, det er så enkelt her og nu at lave en plan. Enhver kan lave en plan, men det, der er vigtigt at få med i en sådan plan, hvis man skal lave dramatiske ændringer – og det er det, fru Margrete Auken vil – er alle de sociale og kulturelle konsekvenser. Så vil jeg påstå, at det ikke kan lade sig gøre på et halvt år.

Hermed vender jeg mig til hr. Jes Lunde, som jeg synes havde den gode idé, at vi prøver at finde nogle eksempler. Jeg tror nemlig, at det, det drejer sig om her, er, at vi om et konkret eksempel spørger: Hvad betyder det?

Hvad betyder det f.eks., når et folketingsflertal vedtager, at vi fortsat vil have nogle landsbyer? Jeg mener, at det betyder noget på energiområdet. Jeg er ikke i stand til at sige, hvor meget det betyder med hensyn til CO₂-effekten. Jeg ville umiddelbart tro, at det betød noget merudledning af CO₂ – men jeg er ikke sikker – fordi det betyder længere transportveje.

Det har også en lang række andre konsekvenser, som er modgående. Det gør, at det ikke er så nemt at være så forfærdelig firkantet. Jeg er jo tilhænger af kubikmeterafgifterne, og jeg synes også, at man skal prøve at finde en form. Vi kender alle vanskelighederne ved det. Elselskaberne er imod, og jeg ved ikke, hvem der ikke er imod. Det gælder også telefonafgifterne.

Det eneste, jeg i hvert fald ikke er klar over, er, hvilke sociale, kulturelle og samfundsmæssige konsekvenser det har. Men der er i hvert fald en ting, der er sikkert, at når det drejer sig om vandledningsafgiften og vandudledningerne, som man har forskellige steder, er kapitalinvesteringerne så store, at selv om folk sparer på vandet, giver det ikke nedslag. Der er en anden ting, jeg også er sikker på: Så bliver folk meget sure.

Det skyldes, at vi ingen pris har på vand i øjeblikket og slet ikke på snavset vand. Det er en del af problemet. Vi har kun den afgift, vi lægger på. Det vil sige, at der er en enorm forskel imellem afgiften og så selve grundbeløbet på vand. Det betyder, hvis man lægger det om, at folk så tror, at de ved at spare på vandet får en nedsat udgift. Det får de ikke, for de skal bare betale endnu mere pr. kubikmeter. Det er en del af problemet, når kapitalomkostningerne er så store.